บทที่ 1 ทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับข้อมูล ส่วนบุคคลของประชาชนในฐานะเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้องค์กร ปฏิบัติตามกฎหมาย บทบัญญัติใน พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากกฎหมาย ฉบับอื่น กล่าวคือ ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงสภาพบังคับให้กระทำหรือไม่กระทำเท่านั้น แต่บทบัญญัติส่งเสริมการสร้าง ความตระหนักรู้ และการทบทวนกระบวนการทำงาน เพื่อให้การกระทำใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล เป็นไปอย่างเหมาะสม โดยตระหนักถึงมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ความเป็นธรรม ในการใช้ข้อมูล และความโปร่งใสต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายในการ คุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวภายใต้หลักการของรัฐธรรมนูญ

"กฎหมายไม่ได้มุ่งสร้างภาระในการเก็บและใช้ข้อมูล
แต่ต้องการให้มีกระบวนการเก็บรวบรวม ใช้ และ
เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม ปลอดภัย
โดยคำนึงถึงสิทธิความเป็นส่วนตัวของบุคคลเพื่อให้
ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด"

ทั้งนี้ การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือกิจกรรมใน ครอบครัว ได้รับการยกเว้น ทำให้ไม่ต้องปฏิบัติตาม กฎหมายนี้

กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติรับรองและยืนยันสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน เอาไว้ โดยคุ้มครองประชาชนในฐานะเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจากการกระทำที่ไม่ชอบตัวยกฎหมาย ไม่เฉพาะเพียงแต่กรณีที่เกิดเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการกำหนดให้องค์กรต่าง ๆ ที่มีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีฐานทางกฎหมายในการประมวลผล กล่าวคือ ต้องสามารถอ้างได้ว่ามีสิทธิบางประการตามที่กฎหมายกำหนดในการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ (ตามมาตรา 24 และมาตรา 26 แล้วแต่กรณี) การใช้ข้อมูลให้น้อยที่สุด สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมายและเพียง เท่าที่จำเป็น อีกทั้งประการสำคัญคือ "ความโปร่งใส" ในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องคำนึงถึง "ความเป็นธรรม" ต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

